

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Den foreliggende Voldgiftstraktat mellem Danmark og Czekoslovakiet tilhører samme fremskredne Type af moderne Voldgiftstraktater som den under 5. Juli f. A. afsluttede dansk-franske Voldgiftstraktat, idet Traktaten foreskriver bindende retlig Afgørelse af alle mellem de to Lande opstaaende Tvistigheder, som ikke kan blægges ad diplomatisk Vej, og for hvis Løsning der ikke er foreskrevet en særlig Fremgangsmaade ved andre mellem Parterne bestaaende Overenskomster.

Ifølge Traktatens Art. 3 skal ethvert Spørgsmaal først forelægges for et staaende Forligsnævn paa 5 Medlemmer, der sammensættes efter de i Art. 5 foreskrevne Regler. De nærmere Bestemmelser om Stridens Forelæggelse og dens Behandling findes i Art. 7—17 og svarer til de i den dansk-franske og andre af Danmarks nyeste Traktater vedrørende Forligsnævn indeholdte Bestemmelser.

Saafernt et Forlig ikke kan tilvejebringes for det staaende Forligsnævn, skal Striden afgøres ad retlig Vej. Ifølge Art. 17, 1. Stykke skal Uoverensstemmelsen i saa Tilfælde ved fælles Overenskomst henkydes til Afgørelse enten af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller af den i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 (Lovtidende 1910, S. 77) omhandlede permanente Voldgiftsret.

Kan imidlertid en saadan Overenskomst mellem Parterne ikke tilvejebringes, skal enhver af dem efter et forudgaaende Varsel af en Maaned have Ret til direkte gennem en Anmodning at forelægge Uoverensstemmelsen for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Art. 19 indeholder en Regel, der ikke findes i den dansk-franske Traktat, men iøvrigt er optaget i en Række nyere Voldgiftstraktater, saaledes ogsaa i de mellem Danmark og henholdsvis de nordiske Lande og Tyskland afsluttede Voldgiftstraktater. Bestemmelsen gaar ud paa at, hvis Rets- eller Voldgiftskendelsen fastslaar, at en af en Domstol eller enhver anden Myndighed i en af Staterne truffet Afgørelse eller Foranstaltning helt eller delvis er i Strid med Folkeretten, og Følgerne af denne Afgørelse eller Foranstaltning ifølge den paagældende Stats Forfatning ikke eller kun delvis kan afbødes, er Parterne enige om, at der ved Rets- eller Voldgiftskendelsen skal tilkendes den forurettede Part en passende Godtgørelse paa anden Maade.

Traktaten skal gælde for ti Aar, saaledes at den, hvis den ikke ogsiges seks Maaneder før Udløbet af denne Frist, anses for fornyet for et Tidsrum af fem Aar og saaledes videre.